

Promluva papeže při pobožnosti Křížové cesty 25. ledna 2019, Panama – Cinta Costera

Pane, Otče milosrdenství, zde na Cinta Costera, spolu s mnoha mladými z celého světa, jsme doprovázeli tvého Syna na cestě kříže; na cestě, kterou chtěl projít, aby nám ukázal, jak nás Ty miluješ a jak Ti záleží na našem životě.

Také my, tvoji přátelé, ó Pane, podléháme apatii a nečinnosti. Nejednou nás přemohl a ochromil konformismus. Bylo obtížné rozpoznat Tě v bratru, který trpí; odvrátili jsme zrak, abychom neviděli, utekli jsme se do hluku, abychom neslyšeli, ucpali jsme si ústa, abychom nekřičeli.

Ježíšova cesta na Kalvárii je cestou utrpení a samoty, která pokračuje i v našich dnech. On kráčí a trpí v mnoha tvářích trpících uprostřed samolibé a znetečňující lhostejnosti naší společnosti, která stravuje a stravuje sebe sama, opomíjí a opomíjí sebe sama v bolesti svých bratří.

Stále stejné pokušení! Je snazší a výhodnější být přáteli v okamžiku vítězství a slávy, úspěchu a potlesku. Je snazší být nablízku tomu, kdo je považován za populárního a vítězího.

Jak snadné je podlehnout kultuře šikany, obtěžování a zastrahování!

Ty jsi však jiný, Pane; na kříži ses ztotožnil s každým utrpením, se všemi, kdo se cítí být zapomenutí.

Ty jsi však jiný, Pane, protože jsi chtěl obejmout všechny ty, které často považujeme za nehodné objetí, pohazení, požehnaní – anebo ještě hůře, ani si nepovšimneme, že ho mají zapotřebí.

Ty jsi však jiný, Pane, ve svém kříži se připojuješ ke Křížové cestě každého mladého člověka, v každé jeho situaci, abys ji proměnil v cestu vzkříšení.

Otče, Křížová cesta tvého Syna dnes pokračuje:

v utlumeném pláči dětí, jejichž narození bylo zabráněno, a mnoha dalších, kterým se upírá právo na dětství, na rodinu a vzdělání, dětí, které si nemohou hrát, zpívat a snít...;

v týraných, zneužívaných a opuštěných ženách, které byly zbaveny své důstojnosti a přehlíženy;

ve smutných očích mladých lidí, kterým byla vyrvána naděje na budoucnost pro nedostatek vzdělání a důstojné práce;

v úzkosti mladých tváří našich přátel, kteří upadli do tenat lidí bez skrupulí – mezi nimiž najdeme také ty, kdo tvrdí, že Ti slouží, Pane – do sítí zdírání, kriminality a zneužívání, které cizopasí na životě mladých.

Křížová cesta Tvého Syna pokračuje v mnoha mladých a v rodinách, které pohltily spirály smrti roztáčené drogami, alkoholem, prostitucí a obchodem s lidmi, a kteří se tak ocitli nejen bez budoucnosti, ale i přítomnosti. Právě tak, jako byl rozdělen tvůj oděv, Pane, tak byla rozdělena a ztýrána jejich důstojnost.

Křížová cesta tvého Syna pokračuje v mladých se zachmuřenou tváří, kteří se již neumějí usmát, tvořit a představovat si zítřek a „odcházejí do penze“ odsouzení k rezignaci a konformismu, jenž je jednou z nejběžnějších drog naší doby.

Pokračuje ve skryté a rozhořčené bolesti těch, jimž se od společnosti plné blahobytu dostává namísto solidarity odmítnutí, bolest a bída - a navíc se na ně ukazuje jako na ty, kdo přinášejí a mají na svědomí veškeré sociální zlo.

Pokračuje v odevzdané samotě opuštěných a odepsaných starých lidí.

Pokračuje v domorodých národech zbavených vlastní země, kořenů a kultury, jejichž moudrost, kterou mohou nabídnout, je umlčována a zhášena.

Křížová cesta tvého Syna pokračuje v žalozpěvu naší matky země, jejíž lůno je zraněno znečištěním vzduchu, neplodností jejích polí, zanesením jejích vod, a která je udolávána pohrdáním a bláznivým konzumismem vymykajícím se každému rozumnému uvažování.

Pokračuje ve společnosti, která ztratila schopnost plakat a dojmout se při pohledu na bolest.

Ano, Otče, Ježíš nadále přichází, aby na sebe vzal utrpení vepsané ve všech těchto tvářích, zatímco netečný svět je stravován dramatem své vlastní lehkovážnosti.

A my, Pane, co činíme?

Jak reagujeme na Ježíše, jenž trpí, kráčí či emigruje ve tvářích tolika našich přátel, tolika neznámých, které jsme se naučili činit neviditelnými?

A my, Otče milosrdenství, těšíme a doprovázíme Pána, bezbranného a trpícího v těch nejmenších a opuštěných?

Pomáháme mu nést tíhu kříže, jako Šimon Kyrénský, stáváme se tvůrci pokoje, spolenectví a kvasem bratrství?

Setrváváme u paty kříže jako Maria?

Rozjímáme nad Marií, ženou silnou. Od Ní se chceme učit setrvávat při kříži; s odhodlaností a odvahou, jakou měla ona, bez úniků a iluzí. Ona dokázala doprovázet bolest svého Syna, tvého Syna, doprovázet ho svým pohledem a ochraňovat ho citem. Trpěla bolestí, ale bolest ji nezlomila. Byla ženou mocného „ano“, které podpírá a doprovází, ochraňuje a objímá. Ona je velkou ochránkyní naděje.

Také my chceme být církví, která podpírá a doprovází, která umí říci: „Tady jsem!“ - v životě a křížích mnoha Kristů, kteří krácejí po našem boku.

Od Marie se učíme říci „ano“ před silnou a stálou vytrvalostí mnoha matek, otců a dědů, kteří nepřestávají podporovat a doprovázet své děti a vnuky, když se ocitnou v nesnázích.

Od Ní se učíme říci „ano“ umíněné trpělivosti a kreativnosti těch, kdo nemalomyslněji a začínají vždy znovu v situacích, kdy se zdá všechno ztracené, a snaží se vytvářet rodinný prostor a prostředí, centra zájmu, která jsou rukou podanou v obtížích.

V Marii se učíme síle říkat „ano“ těm, kdo nemlčeli a nemlčí o kultuře týrání a zneužívání, nactiutrhaní a násilí, a pracují proto, aby mohli nabídnout příležitost, bezpečí a ochranu.

V Marii se učíme přijímat a hostit všechny ty, kdo trpěli opuštěností, kdo byli nuceni opustit nebo ztratit svou zemi, své kořeny, rodinu a práci.

Jako Maria chceme být církví, která podporuje kulturu schopnou přijetí, ochrany, rozvoje a integrace, která nestigmatizuje a už vůbec nezevšeobecňuje a nedopouští se nejabsurdnějšího a nejnezodpovědnějšího odsouzení, jež ztotožňuje každého migranta s nositelem sociálního zla.

Od Ní se chceme naučit stát vedle kříže, nikoli s obrněným a uzavřeným srdcem, nýbrž se srdcem, které umí doprovázet, které zná vlídnost a zbožnost, které jedná s úctou, jemností a porozuměním, se srdcem, které zná slitování. Přejeme si být církví, která má paměť, která ctí a doceneňuje staré lidi a nachází pro ně prostor.

Jako Maria se chceme naučit „stát“.

Nauč nás, Pane, stát u paty kříže, u paty křížů; otevři dnes večer naše oči, naše srdce; vysvobod' nás z ochromenosti a zmatku, ze strachu a ze zoufalství. Nauč nás říkat: zde jsem - spolu s Tvým Synem, spolu s Marií a s mnoha milovanými učedníky, kteří si přejí přijmout Tvé Království ve svém srdci.